

POSTANOWIENIE

22 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 22 kwietnia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa J.J. i B.J.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 29 września 2025 r., V ACa 1759/25,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia pozwanemu do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Pozwany Bank S.A. z siedzibą w W. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 29 września 2025 r., wydanego w sprawie z powództwa J.J. i B.J. o zapłatę i ustalenie.

Potrzebę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący uzasadnił występowaniem w sprawie następujących zagadnień prawnych:

1. Czy w przypadku umowy kredytu, która wyraża kwotę kredytu w walucie obcej, jednak od samego początku zawiera postanowienia, które dają kredytobiorcy wybór i umożliwiają wypłatę kredytu w walucie obcej albo w walucie polskiej przy zastosowaniu przeliczenia w oparciu o kursy pochodzące z tabeli kursów, a także postanowienia, które dają kredytobiorcy wybór i umożliwiają spłatę kredytu w walucie obcej albo w walucie polskiej przy zastosowaniu przeliczenia w oparciu o kursy pochodzące z tabeli kursów, w sytuacji uznania, że umowa kredytu zawiera niedozwolone postanowienia umowne odsyłające do tabeli kursów, możliwe jest utrzymanie umowy w mocy i jej wykonywanie w oparciu o istniejące postanowienia umożliwiające wypłatę i spłatę kredytu bezpośrednio w walucie obcej, skoro nie uległy one eliminacji?
2. Czy sytuacja w której (i) kredytobiorcy dzięki zaciągnięciu zobowiązania kredytowego w walucie euro, a nie w złotych polskich odnieśli obiektywną korzyść ekonomiczną, albowiem kredyt ten pozostawał kredytem tańszym aniżeli analogiczny kredyt udzielony w złotych polskich, a (ii) ryzyko kursowe nie ziściło się na niekorzyść kredytobiorców zezwala na przyjęcie, iż kwestionowane przez kredytobiorców postanowienia umowne odnoszące się do przeliczeń walutowych nie naruszały ich interesów, ani też dobrych obyczajów, tym samym nie stanowiąc niedozwolonych postanowień umownych?
3. Czy w sytuacji, jeżeli w umowie kredytu zawarto postanowienia regulujące sposób ustalania kursów walut w tabeli kursów można mówić, że postanowienia te naruszają interesy konsumenta i dobre obyczaje w sposób rażący?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotne zagadnienie prawne jako podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania musi mieć charakter doniosły z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nie może być rozwiązane w świetle dotychczasowego orzecznictwa. Jego wyjaśnienie powinno się bowiem przyczynić do rozwoju prawa (zob. np. postanowienia SN: z 26 października 2023 r., I CSK 76/23; z 20 października 2023 r., I CSK 1374/23; z 3 października 2023 r., I CSK 2591/23; z 15 września 2023 r.,

I CSK 4360/22; z 18 sierpnia 2023 r., I CSK 4091/22; z 2 sierpnia 2023 r., I CSK 6585/22; z 13 lipca 2023 r., I CSK 2570/22; z 30 maja 2023 r., I CSK 5362/22; z 24 kwietnia 2023 r., I CSK 5428/22).

W ostatnich latach do Sądu Najwyższego trafiło wiele spraw odnoszących się do problemów prawnych opisanych przez skarżącego. W konsekwencji ukształtowała się linia orzecznicza, uwzględniająca bogaty dorobek judykatury TSUE. Rozwój orzecznictwa na temat kredytów walutowych zakończył się 25 kwietnia 2024 r. powzięciem przez SN w składzie całej izby uchwały III CZP 25/22, mającej moc zasady prawnej *ex lege* (art. 87 ustawy o SN).

W uchwale SN podsumował dotychczasową linię orzeczniczną, przyjmując że:

1. W razie uznania, że postanowienie umowy kredytu indeksowanego lub denominowanego odnoszące się do sposobu określania kursu waluty obcej stanowi niedozwolone postanowienie umowne i nie jest wiążące, w obowiązującym stanie prawnym nie można przyjąć, że miejsce tego postanowienia zajmuje inny sposób określenia kursu waluty obcej wynikający z przepisów prawa lub zwyczajów.
2. W razie niemożności ustalenia wiążącego strony kursu waluty obcej w umowie kredytu indeksowanego lub denominowanego umowa nie wiąże także w pozostałym zakresie.
3. Jeżeli w wykonaniu umowy kredytu, która nie wiąże z powodu niedozwolonego charakteru jej postanowień, bank wypłacił kredytobiorcy całość lub część kwoty kredytu, a kredytobiorca dokonywał spłat kredytu, powstają samodzielne roszczenia o zwrot nienależnego świadczenia na rzecz każdej ze stron.
4. Jeżeli umowa kredytu nie wiąże z powodu niedozwolonego charakteru jej postanowień, bieg przedawnienia roszczenia banku o zwrot kwot wypłaconych z tytułu kredytu rozpoczyna się co do zasady od dnia następującego po dniu, w którym kredytobiorca zakwestionował względem banku związanie postanowieniami umowy.
5. Jeżeli umowa kredytu nie wiąże z powodu niedozwolonego charakteru jej postanowień, nie ma podstawy prawnej do żądania przez którąkolwiek ze stron odsetek lub innego wynagrodzenia z tytułu korzystania z jej środków

pieniężnych w okresie od spełnienia nienależnego świadczenia do chwili popadnięcia w opóźnienie co do zwrotu tego świadczenia.

Odstąpienie od zasady prawnej przyjętej przez skład całej izby jest zaś możliwe tylko poprzez wydanie kolejnej uchwały w analogicznym składzie (art. 88 ustawy o SN).

Skarżący nie przedstawił zatem nowych problemów prawnych, które nie zostałyby do tej pory rozwiązane przez Sąd Najwyższy. W szczególności nie wykazał, by umowa kredytu indeksowana kursem euro została zredagowana w inny sposób niż umowy indeksowane kursem franka szwajcarskiego. Należy bowiem podkreślić, że abuzywność postanowień umownych badana jest na dzień podpisania umowy i nie zależy od sposobu jej faktycznego wykonywania przez strony. Niedozwolony charakter wskazanych klauzul wynika bowiem z zawarcia w nich mechanizmu umożliwiającego bankowi jednostronne ustalanie wysokości świadczeń stron, nie zaś z okoliczności, czy waluta, którą posłużono się przy indeksowaniu kwot kredytu charakteryzowała się szczególnym przebiegiem kursu podczas obowiązywania umowy.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Mariusz Załucki

[SOP]